הכותב לאשתו פרק תשיעי כתובות פו:

עין משפט נר מצוה

לח א ב מיי׳ פ״ט מהל׳ גירושין הלכה ג טוש״ע אה״ע סימן קמו סעיף כ:
לט ג מיי׳ פ״ט מהל׳ אישות הלכה ז סמג עשין מה טוש״ע אה״ע סי׳ נ סעיף ג ס ושם״ע ח״מ סימן נג סעיף ה:
מ ד מיי׳ שם הלכה ד סמג שם טוש״ע אה״ע שם סעיף ה:
מא ה ו מיי׳ פכ״ו מהל׳ אישות הלכה יט ופט״ו מהל׳ מלוה הלכה ז סמג עשין מה טוש״ע אה״ע סי׳ נה סעיף ג ס ושו״ע ח״מ סי׳ עח סעיף ג סעיף ח:
מב ז מיי׳ פכ״ו מהל׳ אישות הלכה כ טוש״ע אה״ע שם סעיף ג ד וח״מ שם סעיף ח:
מג ח מיי׳ פ״ט מהל׳ אישות הלכה ד סמג עשין מה ופב טוש״ע אה״ע סי׳ נה סעיף ד:

תוספות ריי״ד

שמחלו או שנפרע ממנו קודם שמכרו ללוקח הוי״ל מק״ש שמכר לו שטר בטל בחזקת שהוא קיים ואינו חייב לשלם לו אלא הדמים שמכרו ולא יותר וכ״ז פירש על מימרת רב דאמ׳ שמואל המוכר שטר חוב לחבירו ועל מימרת א״ל ר״נ לא איכא לריסבי׳ עצה. פי׳ דהאי דאמר מרימר מאן דדאין דינא דגרמי מגבי ביה כו׳ לא קאי אלא על המוכר עצמו שמחל אבל היורש שמחל פטור מלשלם אע״פ שגרם הפסד לחבירו) ומאן דלא דאין דינא דגרמי מגבי ביה כו׳ נייר בעלמא כלומר שלא מכר לו אלא הנייר יה״ה ביזו. כפיא רפרם לר״א ואנב״י לי׳ כשורא לצלמי. פי׳ בא לדין לפני ר״א ופסבר רפרם כראיות נר שהסכים לו ר״א ורקדק בתשלומו שישלם לו הכל אשר ירקדק הלוקח לקנות קרה לצור בה צורות שבורר שרה וחלקה. אסר אמימר משמיה דר״ח האי מאן דאיכא עליה כתובת אשה בעל חוב ואי״ל אריא ואי״ל לוי בזוזי אשה מסלקי לה בארעא דא כדיניה והא כדינ׳. פי׳ בב״ח הלוה זוזי ע״ד שישלם לו זוזי אבל האשה לא תנה כלום וכל הספק שלה הוא על הקרקע ואי ליכא ולא חזרא ארעא. פי׳ שלא פסיק לשניהם לב״ח יהבינן לה לאשה לא יהבינן לה יותר משהאיש רוצה לישא אשה רוצה להנשא וכגון שנכתבו ביום א׳ שאין אדם רוצה שאילו היו ב׳ ב״ח יורו הולקים ועכשיו שהן אשה וב״ח נדחית האשה לפניו הוו היא א׳ מקולי תובה אבל אם קדמה האשה פילו יום אחד היא קודמת גבות. א״ל ר״ם לר״ח ודאי מרימר משמיה דרבא האי אן דמסקי ביה יחזי ואזית יה ארעא דא״ל דיל זבין והב י׳ א״ל ההוא תולה מעותיו יד עובד כוכבים הוה הוא שה שלא כהוגן לפיכך עשו שה שלא כהוגן פי׳ הלוה ן׳ למדיק אין דינן שוה ללבני זיק כתיב ישיב לרבות שור׳׳ כ ספך ואפי׳ סובין ואם רוצה שלק את הנזיק נמי בקרקע ול לשלקו דראמרינן בריש ק אז שור׳׳ אי מיטב וכל טלטלי מיטב נינהו דאי לא זדבין הכא מזדבן בסתא חריתי אבל אי בעי לאגבויי

מסורת הש״ס

ס) לעיל פד: [פה:]. כ) לעיל פב. [ע״ש]. ג) [לעיל עב. וש״נ]. ד) [לקמן פח: ע״ש]. ה) ט״ז [:]. ו) [כ״ק כט:]. ז) כ״י כ״ו, ס) ל״ל מדכנן. י) [פ״ט ה״ב].

מוסף רש״י

הובא בסוף המסכת

תוספות ריי״ד (המשך)

חולק הרב בספקיו בס׳ אבות נזיקין ואומר אי ליתי לי׳ ללוה זוזי ואית לי׳ מטלטלי מגבי לי׳ מטלטלי ולא טרחי לי׳ למכור מטלטלי ליתן לו זוזי אלא שמין לו מטלטלי כנגד חובו) ודוקא במטלטלי הוא דאמר הכי דאי לא מודבין ליה הכא מפני להו לדזכוכא אחריתי ומזבין להו ויהיב לי׳ דמי אבל בקרקע לא דאי ל״ל זוזי ולא מטלטלי וא״ל ארעא לי״א ללוה זבין קרקע דידך והב לי שמי שהוא דחוק למכור קרקע אם לא יזלזל הרוכה בשויו א״י למכור הלכך אין כופין אותו למכור ולהספירד ב״כ. אלא יורדים לנכסיו ושמין קרקע בדמי הלואה ויהבינן ליה למלוה ומפחלק בקרקע וס״ה חמה ר״פ על ר״ח וא״ל בודאי הוא דבר זה ששמעתי דאחריתו משמי׳ דרבא דכייפינן ללוה ואמרי׳ ליה זיל זבין את הוזא השיבו דל״א הכי שאין זה מן הדין שנטוף את הלוה למכור אלא ב״ד שמין לו קרקע למלוה ומפחלק בקרקע וזה המעשה ששמעת דהוי״ל מעות והיה תולה ביד עובד כוכבים שהי׳ אומר של עובד כוכבים הם והוא הלוה אותם שישתבר בהן למחצה לשלישי או לרביע וס״ה כפותו למכור קרקעו ולפרוע לו ולא נרסינן הוא עשה שלא כהוגן לפיכך עשו לו שלא כהוגן דכהוגן וכדין עשו לו שהרי הי׳ לו זוזי והי׳ מבריחן מכבי״ מ ואי נרסי׳ לי׳ י״ל שאותו העובד כוכבים כפר ולקח מעותיו ע״פ שהודה ואמר כי הם של עובד כוכבים ונשאר עכשיו בלא זוזי ואעפ״כ כפו אותו למכור שמפני שמחלה עשה שלא כהוגן ותלה אותן ביד עובד כוכבים להבריחם מבע״מ ועכשיו שנשאר בלא זוזי עשו לו חכמים נמי שלא כהוגן וכפותו למכור קרקעו ויפרע למלוה. א״כ האי עשו לו שלא כהוגן לאו דוקא אלא ה״ק לי׳ מה שנראה לך שעשו לו שלא כהוגן מפני שהיה לו מעות ולעולם כדין וכהוגן עשו לו. א״ל ר״כ לר״ם לדידך דאמרת פרעיא ב״ח מצוה אמר לא ניחא לי למיעבד מצוה מאי ובפ׳ שום היתומים אמר ר״ם פרעיא ב״ח מצוה היא עליו לפרוע תובו ולאמת דבריו. דכתיב הן צדק הן שלך צדק ויחפוי לאו בני מיעבד מצוה ניתנו ואין נזקקין להן עד שיגדילו א״ל [תניא] בר״א שלוקה מ׳ חסר א׳ במצות ל״ת אבל מצות עשה כגון שאומרים לו עשה סוכה ואינו עושה עשה לולב ואינו עושה מכין אותו עד שתצא נפשו. ה״נ ביעפי׳ ליה ללוה עד דעביד מצוה וסורע: **מתני׳** המושיב אשתו חנונית או שמינה אפוטרופא הרי זה משביעה כל זמן שירצה ר״ש משביע לה כשהוא נותן לה כתובתה אבל לא כשהוא מוציא ממנה ר״א בין כך ובין כך משביע לה כשהוא נותן לה כתובתה אבל לא כשהוא מוציא ממנה: **גמ׳** מנא הני מילי אמר ר״נ אמר רבה בר אבוה אמר קרא (ויקרא כה) כי יגוך אחיך ומך ידו עמך ונמכר לך לא תעבוד בו עבדת עבד אתה עמו כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבוד ויצא מלמד שהאשה קונה את בעלה בשטר ובביאה ובקרקע ובמטלטלין ואין בעלה קונה אותה אלא בביאה בלבד ואין לו עליה אלא תשמיש בלבד ואין לו עליה אלא תשמיש בלבד מנא הני מילי אמר ר״נ אמר רבה בר אבוה אמר קרא (שמות כא) ואם אדוניו יעניק לה אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא לבדו ואם בעבור יאמר אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי ואם לא אמר אמר ר׳ יוחנן משום ר׳ שמעון בן יוקים

למאי מתרייהו לפילו כשמעת׳

האומר לחבירו משך פרה זו כו׳. נדאמר לו מעכשיו מיירי כדלקמן לעיל בפוף האשה שנפלו (דף פב.) וגבי נט נמי דבעי למיר כי אמר מעכשיו לא אמר מעכשיו כיון דאין הגיורין נלא לאחר שלשים היה צריך שיהיה מ בחליצה וקבה דהיכי פשיט מדרב ושמואל דהתם מאי מעכשיו אינה ונראה דהכי פשיטא ליה דהתם אע״ג דאין הדין למשעת מיתת המוכר הנכסים בחזקת יתומים ככל מקום שהם אפ״ה אם היה גרשת הדיום לא קנו יתמי ד״ל היכא דאמר לה הרי זה גיטך מעכשיו ולא אתגרשי אי עד לאחר שלשים דמן הדין יש לה לזכות בגט מיד לאחר ל׳ יום ככל מקום שהוא אפילו הכי נרס״ך אינה מגורשת אלא אע״פ שלא הושיבה רבי אליעזר אומר אע״פ שלא הושיבה חנונית ולא מינה אפוטרופא הרי זה משביעה כל זמן שירצה שאין לך אשה שלא נעשית אפוטרופא שעה אחת בחיי בעלה על פילכה ועל עיסתה אמרו לו אין אדם דר עם נחש בכפיפה שמע מינה לכתחלה שמע מינה: **מתני׳** כתב לה נדר ושבועה אין לי עליך אין יכול להשביעה אבל משביע הוא את יורשיה ואת הבאים ברשותה נדר ושבועה אין לי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותך אינו יכול להשביעה לא היא ולא יורשיה ולא את הבאים ברשותה אבל יורשיו משביעין אותה ואת יורשיה ואת הבאים ברשותה נדר ושבועה אין לי ולא ליורשי ולא לבאים ברשותי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותיך אינו יכול להשביעה לא הוא ולא יורשיו ולא הבאים ברשותו לא אותה ולא יורשיה ולא הבאים ברשותה הלכה מקבר בעלה לבית אביה או שחזרה לבית חמיה ולא נעשית אפוטרופיא אין היורשין משביעין אותה ואם נעשית אפוטרופיא היורשין משביעין אותה על העתיד לבא ואין משביעין אותה על מה שעבר: **גמ׳** שבועה מאי עבידתה אמר רב יהודה אמר רב מכין אותו עד שתצא נפשו: בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא הרי זה גיטך ולא תתגרשי בו אלא לאחר שלשים יום והלכה והניחתו בצידי רשות הרבים מהו אמר ליה אינה מגורשת מדרב ושמואל דאמרי תרוייהו והוא שצבורין ומונחין ברשות הרבים יצידי רשות הרבים כרשות הרבים דמו אדרבה מגורשת מדרב נחמן דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה האומר לחבירו משוך פרה זו ולא תהיה קנויה לך עד לאחר שלשים יום קנה ואפילו עומדת באנם מאי לאו היינו אנם והיינו צידי רשות הרבים לא אנם לחוד וצידי רשות הרבים לחוד א״ל אכא דאמרי אמר ליה מגורשת מדרב נחמן וצידי רשות הרבים כאנם דמי אדרבה אינה מגורשת מדרב ושמואל מאי לאו היינו רשות הרבים והיינו צידי רשות הרבים ב״לא רשות הרבים לחוד וצידי רשות הרבים לחוד: **מתני׳** ג׳המושיב את אשתו חנונית או שמינה אפוטרופיא הרי זה משביעה כל זמן שירצה ר׳ אליעזר אומר אפילו על פילכה ועל עיסתה: **גמ׳** איבעיא להו ר׳ אליעזר על ידי גלגול קאמר או לכתחלה קאמר ת״ש אמרו לו לרבי אליעזר ג׳אין אדם דר עם נחש בכפיפה אי אמרת בשלמא לכתחלה שפיר אלא אי אמרת ע״י גלגול מאי נפקא לה מינה דאמרה ליה כיון דקדייקת בתראי כולי האי לא מצינא דאדור בהדך ת״ש הרי שלא פטר את אשתו מן הנדר ומן השבועה והושיבה חנונית או שמינה אפוטרופיא הרי זה משביעה כל זמן שירצה ד׳לא הושיבה חנונית ולא מינה אפוטרופיא אינו יכול להשביעה רבי אליעזר אומר אע״פ שלא הושיבה חנונית ולא מינה אפוטרופיא הרי זה משביעה כל זמן שירצה שאין לך אשה שלא נעשית אפוטרופיא שעה אחת בחיי בעלה על פילכה ועל עיסתה אמרו לו אין אדם דר עם נחש בכפיפה שמע מינה לכתחלה שמע מינה: **מתני׳** ה״כתב לה נדר ושבועה אין לי עליך אין יכול להשביעה ׳אבל משביע הוא את יורשיה ואת הבאים ברשותה ׳נדר ושבועה אין לי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותך אינו יכול להשביעה לא היא ולא יורשיה ולא את הבאים ברשותה ׳אבל יורשיו משביעין אותה ואת יורשיה ואת הבאים ברשותה נדר ושבועה אין לי ולא ליורשי ולא לבאים ברשותי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותיך אינו יכול להשביעה לא הוא ולא יורשיו ולא הבאים ברשותו לא אותה ולא יורשיה ולא הבאים ברשותה ״הלכה מקבר בעלה לבית אביה או שחזרה לבית חמיה ולא נעשית אפוטרופיא אין היורשין משביעין אותה ואם נעשית אפוטרופיא היורשין משביעין אותה על העתיד לבא ואין משביעין אותה על מה שעבר: **גמ׳** שבועה מאי עבידתה אמר רב יהודה אמר רב

מתני׳ מנוונים. למכור יינו ופירותיו בחנות: **משביעה.** שלא עיכבה בידה כלום: **אפוטרופיא.** להכניס ולהוציא פירותיו ולכבול פועלים ולישא וליתן: **גמ׳** ע״ו **גלגול קאמר.** דשמעיה לת״ק דאמר משביעה על האפוטרופסות ולא על פילכה ועיסתה ואפילו ע״י גלגול שנועת אפוטרופסות לכיון דשנועת אפוטרופסות דרבנן מ׳להא לא קטען ליה מוגע טענת ברי אלא לרווי שתשבע לי לא מגלגלין על ידה׳ שבועה אחריתי ואמת ר׳ אליעזר למימר היכא דהוסיפה מנוונת מיגו דמשתבעה נמי על ידי אפוטרופסות משתבעה נמי על ידי גלגול על פילכה ועיסתה דמגלגלין מ״מדרבנן: **או לכתחלה קאמר.** דאפי׳ לא מינה אפוטרופיא משביעה על פלכה שהרי אפוטרופיא היא: **כשפיפה.** כתוך קופה קטנה: **שפיר.** דאמרה ליה הואיל ומשבעת לי על פילכי מיני יכול למכול קפלנותך: **מאי נפקא לה מינה.** הכי מתניית׳ לו שבועה ומה יקפה לה גלגול זה שמשביעה כל זמן שירצה ר׳ אליעזר אומר אפילו על פילכה ועל עיסתה: **גמ׳** איבעיא להו ר׳ אליעזר על ידי גלגול קאמר או לכתחלה קאמר ת״ש אמרו לו לרבי אליעזר ג׳אין אדם דר עם נחש בכפיפה אי אמרת בשלמא לכתחלה שפיר אלא אי אמרת ע״י גלגול מאי נפקא לה מינה דאמרה ליה כיון דקדייקת בתראי כולי האי לא מצינא דאדור בהדך ת״ש הרי שלא פטר את אשתו מן הנדר ומן השבועה והושיבה חנונית או שמינה אפוטרופיא הרי זה משביעה כל זמן שירצה ד׳לא הושיבה חנונית ולא מינה אפוטרופיא אינו יכול להשביעה רבי אליעזר אומר אע״פ שלא הושיבה חנונית ולא מינה אפוטרופיא הרי זה משביעה כל זמן שירצה שאין לך אשה שלא נעשית אפוטרופיא שעה אחת בחיי בעלה על פילכה ועל עיסתה אמרו לו אין אדם דר עם נחש בכפיפה שמע מינה לכתחלה שמע מינה: **מתני׳** ה״כתב לה נדר ושבועה אין לי עליך אין יכול להשביעה ׳אבל משביע הוא את יורשיה ואת הבאים ברשותה ׳נדר ושבועה אין לי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותך אינו יכול להשביעה לא היא ולא יורשיה ולא את הבאים ברשותה ״אבל יורשיו משביעין אותה ואת יורשיה ואת הבאים ברשותה נדר ושבועה אין לי ולא ליורשי ולא לבאים ברשותי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותיך אינו יכול להשביעה לא הוא ולא יורשיו ולא הבאים ברשותו לא אותה ולא יורשיה ולא הבאים ברשותה ״הלכה מקבר בעלה לבית אביה או שחזרה לבית חמיה ולא נעשית אפוטרופיא אין היורשין משביעין אותה ואם נעשית אפוטרופיא היורשין משביעין אותה על העתיד לבא ואין משביעין אותה על מה שעבר: **גמ׳** שבועה מאי עבידתה אמר רב יהודה אמר רב

מתני׳ מנוונים. למכור יינו ופירותיו בחנות: **משביעה.** שלא עיכבה בידה כלום: **אפוטרופיא.** להכניס ולהוציא פירותיו ולכבול פועלים ולישא וליתן: **גמ׳** ע״ו **גלגול קאמר.** דשמעיה לת״ק דאמר משביעה על האפוטרופסות ולא על פילכה ועיסתה ואפילו ע״י גלגול שנועת אפוטרופסות לכיון דשנועת אפוטרופסות דרבנן מ׳להא לא קטען ליה מוגע טענת ברי אלא לרווי שתשבע לי לא מגלגלין על ידה׳ שבועה אחריתי ואמת ר׳ אליעזר למימר היכא דהוסיפה מנוונת מיגו דמשתבעה נמי על ידי אפוטרופסות משתבעה נמי על ידי גלגול על פילכה ועיסתה דמגלגלין מ״מדרבנן: **או לכתחלה קאמר.** דאפי׳ לא מינה אפוטרופיא משביעה על פלכה שהרי אפוטרופיא היא: **כשפיפה.** כתוך קופה קטנה: **שפיר.** דאמרה ליה הואיל ומשבעת לי על פילכי מיני יכול למכול קפלנותך: **מאי נפקא לה מינה.** הכי מתניית׳ לו שבועה ומה יקפה לה גלגול זה שמשביעה כל זמן שירצה ר׳ אליעזר אומר אפילו על פילכה ועיסתה: **הואיל וקא דייקת כתרתי.** לינן מהכא ומהתם מומי לומי ולא מניא לתיובי כהכך: **גמ׳** אמר ר׳ אליעזר על ידי גלגול קאמר או לכתחלה קאמר ת״ש אמרו לו לרבי אליעזר ג׳אין אדם דר עם נחש בכפיפה אי אמרת בשלמא לכתחלה שפיר אלא אי אמרת ע״י גלגול מאי נפקא לה מינה דאמרה ליה כיון דקדייקת בתראי כולי האי לא מצינא דאדור בהדך ת״ש הרי שלא פטר את אשתו מן הנדר ומן השבועה והושיבה חנונית או שמינה אפוטרופיא הרי זה משביעה כל זמן שירצה ד׳לא הושיבה חנונית ולא מינה אפוטרופיא אינו יכול להשביעה רבי אליעזר אומר אע״פ שלא הושיבה חנונית ולא מינה אפוטרופיא הרי זה משביעה כל זמן שירצה שאין לך אשה שלא נעשית אפוטרופיא שעה אחת בחיי בעלה על פילכה ועל עיסתה אמרו לו אין אדם דר עם נחש בכפיפה שמע מינה לכתחלה שמע מינה: **מתני׳** ה״כתב לה נדר ושבועה אין לי עליך אין יכול להשביעה ׳אבל משביע הוא את יורשיה ואת הבאים ברשותה ׳נדר ושבועה אין לי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותך אינו יכול להשביעה לא היא ולא יורשיה ולא את הבאים ברשותה ״אבל יורשיו משביעין אותה ואת יורשיה ואת הבאים ברשותה נדר ושבועה אין לי ולא ליורשי ולא לבאים ברשותי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותיך אינו יכול להשביעה לא הוא ולא יורשיו ולא הבאים ברשותו לא אותה ולא יורשיה ולא הבאים ברשותה ״הלכה מקבר בעלה לבית אביה או שחזרה לבית חמיה ולא נעשית אפוטרופיא אין היורשין משביעין אותה ואם נעשית אפוטרופיא היורשין משביעין אותה על העתיד לבא ואין משביעין אותה על מה שעבר: **גמ׳** שבועה מאי עבידתה אמר רב יהודה אמר רב

למכור יינו או פירותיו או שעשאה אפוטרופסות על נכסיו להשכיר פועלים ולפורען ולישא וליתן ממנו אז הוא שהיא להשביעה כ״ז שירצה שלא גזלה ממנו כלום. ואע״פ שאינו טוען טענת ודאי אלא טענת ספק אני חושש שמא גזלתני כדאתן בשבועות ואלו נשבעין שלא בטענה. השותפים והאריסין והאפוטרופין הנאמנין בתוך הבית. ואמרי׳ התם מאי שלא בטענה. שלא בטענת ודאי אלא בט״ס אבל אם לא הושיבה חנונית ולא אפוטרופסות א״א שהיה איפה לו הפת תניא הרי שלא פטר את אשתו מן הנדר ומן השבועה והושיבה חנונית או שמינה אפוטרופיא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com